

Bendik Hareides tale ved Åge Hareides bisættelse

Taler

Bendik Hareide
Søn af Åge Hareide

Dato

8. januar 2026

Sted

Molde Domkirke, Norge

1

Kjære pappa

5

Dear all. Dear world of football. Dear Manchester City, Dear Norwich City, Keira Islandt, On behalf of the family, thank you for all the memories and all the love. I will hold this speech in Norwegian.

10

Kjære Skåne. Pappa følte seg alltid hjemme i Skåne. Fra de flotte årene i Helsingborg til de magiske kveldene i Malmö ble Skåne en del av sjelen hans. Han elsket deres lidenskap og humor.

15

På vegne av familien vil jeg takke dere alle fra Skåne for at dere tok pappa inn i hjertene deres. Han glemte aldri øyeblikkene dere delte sammen, og vi vil aldri glemme kjærligheten dere viste ham. Takk for alt, Skåne. Basta.

20

Kære Danmark. Da min far blev udnævnt til Ridder af Dannebrog af Hendes Majestæt Dronning Margrethe, var det et øjeblik af stor stolthed og gensidig respekt. Ridderkors blev symbolet på det helt særlige bånd, han følte til Danmark og det danske folk. Vi har som familie haft mange dejlige stunde i Danmark, under tiden i Brøndby, og de fantastiske år med landsholdet. Vi kommer fortsat til at holde Danmark som vores anden hjem. Fra Habøøre, til Skagen via Aarhus over Fyn til København, tusind tak hele Danmark.

25

Kjære fotball Norge og ikke minst kjære Molde. Tusen takk for minnene og tusen takk for kjærligheten.

30

Kjære pappa. Jeg velger å snakke direkte til deg, for jeg er sikker på at du hører meg. Så sta er du faktisk. Du tar deg vel bare et lite avbrekk i fotballdiskusjonene med Nils Arne, Matta, Lars Høgh og Cruyff, mens Bjørge Lillelien kommenterer og Knut Theo og Nesbø rapporterer.

Og diskusjonen med Nils Arne da: «Ja men Nils Arne, hør no her. Du må kunne slå langt innimellom hvis motstanderne ligger tett og du har spilleran til det!» «Æ veit da d da! Nei, itj snakk om! Baillin ska i medløp pån Roar!» Johan Cruyff kommer ikke til med et eneste ord.

Hva er et fyr?

Det er et sjømerke med et kraftig lys og lydsignaler som hjelper skip å navigere, viser hvor det er trygt å seile, og markerer farer når det er mørkt.

Du, pappa, var et fyr. De fleste er vel enig om at du var: "Du er litt av en fyr". Et kraftig lys – og definitivt noen kraftige lydsignaler. Du lyste opp der du gikk. Alltid full av selvtillit, rakrygga, men samtidig oppmerksom.

Jeg og min søster lærte tidlig at vi måtte dele pappaen vår. Aldri noe negativt. Autografer, selfier og en liten prat. Et 8. divisjonslag som trengte en motivasjonstale, eller en kompisgjeng som arrangerte hagefest hvor du kastet glans.

Du tok deg alltid tid. Uselvisk. Oppmerksom.

Du var den samme overfor alle som ville slå av en prat om fotball på gata. Når folk skriver at de er takknemlige bare for å ha møtt deg én gang... Da føler jeg meg heldig, pappa. Heldig som er din sønn og hadde deg i 46 år. Heldig som har fått lov til å ha all din kunnskap tilgjengelig. Vi snakket sammen hver eneste dag på telefon, til du ikke klarte mer. Takk for alt du har lært meg pappa, både på og utenfor banen. Du etterlater et enormt tomrom, men vi skal fylle det med gode minner.

Jeg er din sønn av blod. Men du har mange fotballsønner. Du stilte krav, ga korreks, kunnskap og kjærlighet. Du beskyttet dem og pakket ryggsekken deres for livet videre.

Kan jeg be om at alle som har hatt Åge som trener reiser seg? (Pause) Se alle fotballsønnene dine, pappa. Tusen takk.

Jada pappa. Jeg har ikke glemt de andre. For du satte spor hos de fleste. Venner,

70 kollegaer, naboer. Gjennom 55 år i søkelyset vernet du likevel om vårt privatliv. Vi var vår lille familie, på vår rare måte. Med middag klokka 19.30 og lukta av tigerbalsam i bilen.

Kjære pappa. Du har markert farer i livet mitt når sikten var dårlig. Men du
75 lærte meg å stå ved roret selv. Slik du gjorde også. Og du elsket å stå ved roret! Om det var med Molde mot Rosenborg i semifinalen i 94, Malmö eller Danmark. Du elsket "Make or break". Knivseggen. Du elsket å vinne.

Du var faktisk, og dette er jeg nesten sikker på, verdens dårligste taper. Spesielt i
80 kortspill som gikk på flaks og ikke kunnskap. Men også når kunnskapen ble satt på prøve. Som under de beryktede TP-kveldene med meg, deg og svigersønn Magnus.

Eksempelvis: «Hvem skrev krig og fred?» Jeg svarte litt nølende: «Tolstoj?» Da
85 så du strengt på meg: «Hva kalte du ham? Jeg skal ha fullt navn!» Jeg prøvde meg igjen: «Jamen, det er jo Lev Tolstoj!» Du så på meg, ventet litt, og sa: «Svaret avgitt?» «JA!» sa jeg. «Feil,» sa du kontant. «Det er Lev Nikolajevitsj Tolstoj!» selvfølgelig var ikke mellomnavnet i fasiten. Han laget fasiten.

90 Jakten etter seieren, uansett hvilken konkurranse.

Tørsten etter å vinne.
En sterk flamme her inne.

95 Men du hadde ditt eget fyr å lene deg mot. Mamma. Alltid. I tykt og tynt. I tåke i storm. Uansett. Urokkelig. Mamma skapte en trygg havn her hjemme i Molde. Da kunne du ta litt avstand til intensiteten fotball brakte med seg.

Her kunne du være i fred. Ta deg en tur på fjorden for å fiske sammen med oss,
100 være med barnabarna Rikke, Benedikte, Fredrik og Sonja som du elsket over alt på jord, eller en tur på hytta på Otrøya der vi fant vårt paradys.

På slutten syntes du det var belastende å måtte ha hjelp. Da sa jeg og min søster:
Du har hjulpet oss hele livet. Nå er det vår tur. Det var vår tur til å være ditt fyr i
105 mørket.

I mitt aller mørkeste for litt over ett år siden.

Da var du der ved min side.
110 Da jeg måtte gi opp.
Gi slipp.
Fordi noe viktigere kom i veien.
Familie.
Mitt eget barn.
115 Vi gir egentlig aldri opp.
Det er vårt motto.
Aldri gi opp.
Men noen ganger må man gi slipp.
Jeg ga slipp
120 Og du fanget meg.
Lot meg være svak og sårbar
Men så sa du etterhvert.
På det riktige tidspunkt.
Noe så enkelt som:
125 «Løft ditt hode raske gutt! om et håp eller to ble brutt, blinker et nytt i ditt øye,
straks det får glans av det høye!»
Du siterte Bjørnson. Mer skulle det ikke til. Riktig timing. Riktige ord. Ikke det
at vi er så litterære at det gjør noe. Men du var belest. Du kunne mye om det
meste. Mer enn de fleste. Til og med rundetidene på NM vinneren i skøyter på
130 10.000 meter i 1972.
Her var du mitt fyr, igjen.

Jeg er takknemlig for at vi fikk gitt deg all vår kjærlighet hjemme i din egen seng
helt til det siste. Sånn at du med trygghet visste: Vi tok vare på flammen. Og den
135 skal vi bære sammen.
Når jeg søker etter svar, finner jeg det i utsikten fra hytta vår. Ona fyr der du
står. Og skinner et lys der veien går.
Flammen ditt slukker aldri, pappa. Det skifter bare hender.

140 Til vi sees igjen, min aller beste venn.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags
Begravelsestale

150 **URI**
<https://www.dansketaler.dk/tale/bendik-hareides-tale-ved-age-hareides-bisaettelse>

155

160

165

170

175

180

185